

23 אפילו נוטל את נפשך³².

24 ה. ואין להקשות: כיון שראו ברוח הקודש שהמשכן
25 והמקדש עתידין ליחרב, הרי כבר נגזר ע"ז מלמעלה – ומה
26 אפשר לעשות בזה? – דהלא כבר אמרו חז"ל³³ "אפילו
27 חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן
28 הרחמים" – ואפילו לאחר גזר דין, אפשר – ע"י עבודה –
29 לקרא³⁴.

30 וכדמצינו בחזקי: שישעי' מסר לו הנבואה שנגזר על
31 חזקי' שימות – אמר לו חזקי' לישעי' "כלה נבואתך
32 וצא"³⁵: "ויסב פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'"³⁶ – ותפלתו
33 הועילה – "שמעתי את תפלתך" – הוסיפו לו חמש עשרה
34 שנה על שנות חייו³⁷. חמש עשרה שנות חיים – כפשוטם,
35 גם בעוה"ז.

36 ו. אמרו חז"ל³⁸ "כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו
37 מעלין עליו כאילו הוא החריבו". ועד"ז י"ל בנוגע לכל
38 אחד³⁹, מה שלא נבנה ביהמ"ק בימיו הוא מפני שבית
39 מקדשו הפרטי הוא חרב⁴⁰: אם עבודתו הפרטית, בית
40 המקדש שלו, הי' קיים בשלימות, הי' בא משיח ובונה בית
41 המקדש – הכללי.

42 וההתבוננות בזה – כוונתה ותכליתה לא האנתה והבכי'
43 כ"א הפעולה והעשי' – הגאולה הפרטית⁴¹ ובנין ביהמ"ק
44 שבנפשו, ועי"ז ימהר וימשיך את הגאולה הכללית ובנין
45 ביהמ"ק במקומו, ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.
(משיחת ש"פ ויגש תשכ"ה)

1 ובשעה שעשה את כל מה שבכחו לעזור לחבירו
2 ולאחר כ"ז רואה שמקדש חבירו עודנו חרב – הנה נוגע
3 הענין בנפשו ויבכה עליו וכו'.

4 אולם בשעה שרואה אדם את חורבן בית המקדש
5 הפרטי שלו, אז אין לו להסתפק באנחה²⁶ ובבכי', כ"א
6 להשתדל לתקן ולבנות מחדש ע"י שיעבוד עבודתו להביא
7 את הגאולה הפרטית בנפשו²⁷.

8 לבד באם הבכי' היא דמעות של תשובה, שאז הבכי'
9 עצמה היא תיקון וענין של בנין, וכמו שנאמר שימה
10 דמעתי בנאדך וגו'²⁸.

11 ולפעמים הבכי' מחלישה עבודתו בבנין המקדש שלו
12 באמרו בלבו כי כבר יצא ידי חובתו בבכי' וכו'.

13 ולכן גם בכיית יוסף ובנימין הייתה – כל אחד על בית
14 המקדש שבחלקו של השני; ויעקב לא בכה על חורבן בית
15 המקדש כ"א הי' קורא את שמע כי יעקב הוא אביהם של
16 כל בני', ולכן הן המקדש והן ביהמ"ק הם "בחלקו" ולכן
17 עסק בתיקון ובנין בית המקדש –

18 שהרי ענין ביהמ"ק הוא שיהי' "בית מוכן לקרבנות"²⁹
19 "וכל הקורא ק"ש כו' ה"ז כאלו הקריב עולה כו' וזבח
20 כו'"³⁰,

21 כי עיקר ענין הקרבן הוא: אדם כי יקריב – מנחם קרבן
22 לה'³¹, ק"ש ומסנ"פ שבה: למסור נפשו באחד, בכל נפשך

(36) מלכים ב, כ, ב.
 (37) שם כ, ה.ו. וראה יבמות (מט, ב). ביאורו וירא יח, ד. וראה ג"כ
 ביאורו"ז להצ"צ שם ע' מט. חנוך לנער ע' מט.
 (38) ירושלמי יומא פ"א ה"א. מדרש תלים (קלו, ז). ומסיים במד"ת שם:
 מאי טעמא שלא עשו תשובה.
 (39) להעיר מפס"ד הרמב"ם (הל' תשובה פ"ג ה"ד מקידושין מ, ב): צריך
 כל אדם שיראה עצמו כו' עשה מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם
 כולו לכף זכות כו' שנאמר וצדיק יסוד עולם.
 (40) ראה בונה ירושלים סי' פד מתיקונים, שאם הי' צדיק אחד חזור
 בתשובה שלימה בדורו הי' בא משיח, ועיין רמב"ם שם.
 (41) ראה אגה"ק ס"ד.

(26) ראה היום יום (ע' לה): טובה פעולה אחת מאלף אנוחות.
 (27) ראה אגה"ק סי' ד. לקו"ש ח"ב ע' 692.
 (28) תהלים נו, ט. וכמרו"ל שבת קה, ב. אוה"ת הנ"ל.
 (29) רמב"ם הל' ביהב"ח בתחלתו.
 (30) ברכות יד, ב. וראה לקו"ת שלח (מ, סע"א ואילך).
 (31) ויקרא (א, ב) לקו"ת ויקרא (ב, ב).
 (32) ענין ב' מסנ"פ אלו ראה תו"א וישב (כט, ב) ובאוה"ת שם. לקו"ת
 ויקרא (ג, א), שה"ש (א, א).
 (33) ברכות י, סע"א.
 (34) ר"ה טז, ב.
 (35) ברכות שם.